

bodem – een boswandeling

het bos heeft een bodem
van postelein; en hondsdrif:
minieme minaretten van
een lang en paars gezang

o de vrolijke torens
een decimeter groot
de wandelaar gaat door
de knieën en raakt ze aan:
poezelig zijn de blaadjes,
een rijpe perzik, billetjes
van een kraaiende baby

en vaderlijk voelt de wandelaar
zich bedorven en verwend:
meer kan hij van deze dag
niet vragen dan een tomeloze
zon, een bodem die bonzend
als een bal mee veert met
zijn schreden, het kleine
van bloemen als schalmeien
die schallen over een heide

het iele van postelein
en minieme minaretten
ze verschijnen op de bodem
van het bos en de wandelaar
wil van dit leven de gelovige zijn

Staf De Wilde